

Naturalny przebieg wysiękowej postaci zwyrodnienia plamki związanego z wiekiem w podgrupach z dominująco klasyczną, minimalnie klasyczną i ukrytą neowaskularyzacją naczyniówkową

Natural History of Predominantly Classic, Minimally Classic, and Occult Subgroups in Exudative Age-related Macular Degeneration

Ankooor R. Shah, Lucian V. Del Priore

Streszczenie

Cel pracy: Jak wcześniej wykazaliśmy, model utraty widzenia w oczach z neowaskularyzacją poddołkową w zwyrodnieniu plamki związanym z wiekiem (AMD) jest jednolity w wielu badaniach klinicznych z widocznymi różnicami wynikającymi z różnego w czasie włączenia pacjentów do badania. W obecnym badaniu wykorzystaliśmy podobną analizę do porównania utraty widzenia w nieleczonych oczach, które na podstawie angiografii fluoresceinowej zakwalifikowano do grup z dominująco klasyczną, minimalnie klasyczną i ukrytą neowaskularyzacją naczyniówkową.

Rodzaj badań: Meta-analiza wcześniejszych badań klinicznych.

Uczestnicy: Dane pacjentów włączonych do wcześniejszych badań klinicznych: Macular Photocoagulation Study (MPS), Treatment of Age-related Macular Degeneration with Photodynamic Therapy (TAP) Study, Verteporfin in Photodynamic Therapy (VIP) Study, Anecortave Acetate (AA) Trial, VEGF Inhibition Study in Ocular Neovascularization (VISION), oraz Minimally Classic/Occult Trial of the Anti-VEGF Antibody Ranibizumab in the Treatment of Neovascular Age-Related Macular Degeneration (MARINA) Trials.

Metoda: Dane dotyczące ostrości wzroku nieleczonych oczu z grup kontrolnych każdego badania z odpowiednich podgrup zostały przedstawione na wykresie podwójnych odwrotności (Lineweaver-Burke) z osiami x i y odpowiednio: $1 / [\text{liczba miesięcy}]$ oraz $1 / [\text{liczba utraconych liter}]$. W celu skorygowania różnic w czasie włączenia do badań wprowadziliśmy współczynnik przesunięcia poziomego do zmiany wszystkich danych.

Główne oceniane parametry: Oznaczyliśmy współczynnik determinacji przed i po modyfikacji ostrości wzroku występującej w momencie włączenia do badań.

Wyniki: Na wykresie Lineweaver-Burke ogólny współczynnik determinacji dla połączonych podgrup przy nieopracowanych danych wynosił tylko $r^2 < 0,01$. Natomiast po skorygowaniu danych w zależności od czasu włączenia do badań klinicznych współczynnik ten był wybitnie wysoki i miał wartość $r^2 = 0,90$.

Wnioski: Na podstawie przeprowadzonej analizy udało nam się wykazać silną korelację ostrości wzroku jako funkcji czasu, która była niezależna od klasyfikacji zmian opartej na angiografii fluoresceinowej. Pozwala to wysunąć sugestię, że to nie klasyfikacja angiograficzna, ale raczej początkowa ostrość wzroku jest głównym czynnikiem wpływającym na zmiany ostrości wzroku w miarę upływu czasu w wysiękowej postaci AMD. Zaobserwowano znakomitą korelację między $1/[\text{liczbą utraconych liter}]$ a $1/[\text{czasem trwania postaci wysiękowej w miesiącach}]$ dla każdej podgrupy (PC: $r^2 = 0.91$, MC: $r^2 = 0.95$ oraz neowaskularyzacją ukrytą bez klasycznej: $r^2 = 0.98$)